

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ และการนำเอาวิชาภาษาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษา ยังมีน้อยมากในประเทศไทย ต่างกับในต่างประเทศที่ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์กันอย่างกว้างขวาง ความแตกต่างกันนี้เป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ในวิทยาลัยครูบาง จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง" โดยรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู และนักศึกษาที่เรียนวิชานี้จากวิทยาลัยครูต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้เป็นตัวอย่างประชากรรวม ๒๐ แห่ง และได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

๑. การศึกษาคนควา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ตลอดจนปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๒. เครื่องมือในการวิจัย

๒.๑ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นสามชุด สำหรับหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยหนึ่งชุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์หนึ่งชุด และสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาหนึ่งชุด แบบสอบถามทั้งสามประเภทเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) แบบอัตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open End) แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ
- ตอนที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร
- ตอนที่ ๓ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอน แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียน อุปกรณ์ กิจกรรมและการประเมินผล
- ตอนที่ ๔ เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ของตนสำหรับครู

๒.๒ นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษา ๑๕ คน หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย ๑ คน และอาจารย์ผู้สอน ๒ คน ในวิทยาลัยครูนครปฐม และได้นำแบบสอบถามมาแก้ไขข้อบกพร่องให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับประชากรจริง แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำไปใช้มีลักษณะ ดังนี้

๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดให้เติมคำ และเลือกตอบ
๒. สภาพการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร เป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบและแบบประเมินค่า
๓. ปัญหาในการเรียนการสอน แบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียน อุปกรณ์ กิจกรรมและการประเมินผล เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ

๔. ความคิดเห็นและขอเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการสอนวิชาภาษาศาสตร์
เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

๒.๓ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริง
ที่ได้เลือกไว้

๓. เลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยมีสามประเภท คือ

๑. นักศึกษาวิทยาลัยครูในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษาชั้นสูง ที่เรียนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู
๒. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู ในวิทยาลัยครู
๓. หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างจากประชากรจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ ทั่วประเทศ
โดยกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน ๕๐ แห่ง ดังต่อไปนี้

๑. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๒. วิทยาลัยครูธนบุรี
๓. วิทยาลัยครูจันทร เกษม
๔. วิทยาลัยครูสกลนคร
๕. วิทยาลัยครูอุตรธานี
๖. วิทยาลัยครูหมานจอมบึง
๗. วิทยาลัยครูนครสวรรค์
๘. วิทยาลัยครู เชียงราย

๕. วิทยาลัยครูคำปาง
๑๐. วิทยาลัยครูกาญจนบุรี
๑๑. วิทยาลัยครูเพชรบุรี
๑๒. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
๑๓. วิทยาลัยครูระยอง
๑๔. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย
๑๕. วิทยาลัยครูจันทบุรี
๑๖. วิทยาลัยครูสงขลา
๑๗. วิทยาลัยครูยะลา
๑๘. วิทยาลัยครูภูเก็ต
๑๙. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
๒๐. วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์

ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษานั้น สุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูละ ๑๕ คน รวมเป็น ๓๐๐ คน ประชากรที่เป็นหัวหน้าภาคทุกคน รวมเป็น ๒๐ คน ส่วนตัวอย่างประชากรที่เป็นอาจารย์ผู้สอนนั้น กำหนดจะใช้แห่งละ ๒ คน แต่ปรากฏว่า วิทยาลัยครูบางแห่งมีอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์เพียงคนเดียว จึงเปลี่ยนเป็นใช้ อาจารย์ผู้สอนทุกคน รวมทั้งหมด ๓๕ คน

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากร ในการวิจัยตามวิทยาลัยครูที่ได้เลือกไว้แล้ว โดยการส่งทางไปรษณีย์ไปให้เพื่อนซึ่ง เป็นอาจารย์อยู่ตามวิทยาลัยครูต่าง ๆ เหล่านั้น ช่วยทำการแจกข้อมูลและรวบรวม

ข้อมูลส่งคืนภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งของสำหรับบรรจุแบบสอบถามและเสียค่าไปรษณีย์กร เรียบร้อยแนบไปกับแบบสอบถามด้วย จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมีดังนี้

๑. แบบสอบถามนักศึกษาได้รับคืนมา ๒๔๓ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๓

๒. แบบสอบถามหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย ได้รับคืนมา ๑๔ ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐

๓. แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ ได้รับคืนมา ๓๘ ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑๘

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

๑. แบบสอบถามชนิดเติมคำ ชนิดเลือกตอบและชนิดปลายเปิด นำมาหาค่าร้อยละ

๒. แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า นำมาหาค่ามัธยิมเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

$$๑. \text{การหาค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. การหาค่าเฉลี่ยของคำตอบ ไขสู่อุตร

$$\text{มัธยิมเลขคณิต } (\bar{x}) = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

N = จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

f = ความถี่ของคะแนน

x = ค่านำหนักของคำตอบเป็น ๕, ๔, ๓, ๒, ๑

ค่านำหนักได้จากการแปลความ ดังนี้

๕. แปลความจาก	มากที่สุด
๔. แปลความจาก	ค่อนข้างมาก
๓. แปลความจาก	ปานกลาง
๒. แปลความจาก	ค่อนข้างน้อย
๑. แปลความจาก	น้อยที่สุด

การแปลความของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ ถือตามเกณฑ์ ดังนี้

๔ ขึ้นไป	หมายความว่า	มากที่สุด
๓.๕๖ - ๔.๐๐	หมายความว่า	ค่อนข้างมาก
๒.๕๖ - ๓.๕๕	หมายความว่า	ปานกลาง
๑.๕๖ - ๒.๕๕	หมายความว่า	ค่อนข้างน้อย
๑.๐๐ - ๑.๕๕	หมายความว่า	น้อยที่สุด

๓. คำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าตอบ จากแบบสอบถามแบบประเมินค่า โดยใช้สูตร

$$S.D. \text{ (หรือ } \sigma \text{)} = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

$$\sum fx^2 = \text{ผลรวมของกำลังสองของคะแนน}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนค่าตอบทั้งหมด}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย